

VERSLAG VAN DE VASTE COMMISSIE VOOR WELZIEN EN VOLKSGEZONDHEID¹

Vastgesteld 11 april 1989

Na ontvangst van de memorie van antwoord zagen de leden van de fractie van het **C.D.A.** aanleiding tot het stellen van enkele nadere vragen.

1. Deze leden stelden vast dat gelet op de definitie gehanteerd in de Wet op de medische hulpmiddelen een prothese als een «medisch hulpmiddel» moet worden beschouwd.

Zeker ook vanwege de bezwaren die van verschillende deskundige zijden, zoals de tandheelkundige faculteiten, de Nederlandse Maatschappij voor Tandheelkunde en de Gezondheidsraad tegen het onderhavige wetsvoorstel zijn geuit, dient naar de opvatting van deze leden naast de hier voorgestelde regeling van de beroepsuitoefening ook een Algemene Maatregel van Bestuur op grond van de Wet op de medische hulpmiddelen tot stand gebracht te worden. Daarbij dachten deze leden mede aan de kwaliteitscontrole op de prothesen zelf. Nauwkeurige kwaliteitscontrole is bij de introductie van een nieuwe beroepsgroep in het belang van de patiënt immers noodzakelijk. Is een dergelijke Algemene Maatregel van Bestuur in voorbereiding? Zo het antwoord ontkennend luidt, waarom niet? Zo de staatssecretaris bevestigend antwoordt, kan dan een ontwerp voor een dergelijke Algemene Maatregel van Bestuur worden overgelegd?

2. Betekent het antwoord op de vraag in het voorlopig verslag over de Europese aspecten, dat binnen de Europese Gemeenschap uitsluitend met Denemarken een harmonisatie van de beroepsuitoefening zal kunnen plaatsvinden? Kan nauwkeurig inzicht worden gegeven in de opleidingseisen in Denemarken? Hoe verhouden de beroepsbekwaamheden en de opleidingen in de beide landen zich? Kan daar een vergelijkend overzicht van worden gegeven? Hoe verhoudt zich de tandprotheticidichtheid in beide landen thans en in de toekomst? Welke contacten met de betrokken Deense overheden zijn thans opgenomen of zullen worden opgenomen? Kunnen gezamenlijke stappen met Denemarken bij de Europese Gemeenschap ter erkenning van het beroep worden genomen? Zo neen, waarom niet? Zal de beroepsuitoefening van de tandprothetici in de grensgebieden met Duitsland en België aan Duitse en Belgische ingezetenen nu en na 1992 worden toegestaan? Welke regelingen zullen

¹ Samenstelling:

Leden: Van der Meulen (CDA), Michiels van Kessenich-Hoogendam (CDA), Boorsma (CDA), mw. Ermen (PvdA) (voorzitter), mw. M. A. van der Meer (PvdA), Smeets-Janssen (PvdA), Veder-Smit (VVD), Heijmans (VVD), Gelderblom-Lankhout (D66), Barendregt (SGP), De Gaay Fortman (PPR), Vogt (PSP), Schuurman (RPF), mw. Bolding (CPN) en Van der Jagt (GPV).

daar dan voor gaan gelden? Is hieromtrent contact met de commissie van de Europese Gemeenschappen danwel met de buurlanden opgenomen? Wat is het oordeel van de E.G.-commissie en van de Duitse en Belgische autoriteiten, onder meer over de hierboven geschetste ontwikkeling die ook hun tandheelkundige zorg zal beïnvloeden?

3. Dient in het kader van de inschrijvings- en registratieregelingen en terzake van het vestigingsbeleid geen contact met de andere departementen zoals Economische Zaken, Binnenlandse Zaken en Justitie te worden opgenomen? Welke contacten zijn opgenomen danwel worden daar voorzien? Zo neen, waarom zijn deze niet genomen?

4. Het feit dat er – zoals de staatssecretaris op bladzijde 1 van de memorie van antwoord stelt – aan de invoering van het onderhavige voorstel geen kosten – en bestedingseffecten in de collectieve sfeer verbonden zijn, betekent naar de mening van deze leden volstrekt niet dat die er niet zouden zijn in de persoonlijke sfeer. Daarop doelde de betrokken vraag. Wil de bewindsman daarop thans nauwkeurig ingaan? Wat betekent de voorstellen terzake van de bestedingspatroon in de tandheelkundige sector voor de verschillende categorieën in onze bevolking b.v. naar leeftijd en inkomensgroep?

5. De bij de memorie van antwoord gevoegde specificatie van de kosten van tandartsenhulp geven een cijfermatige momentopname. Daarom was niet gevraagd. Bedoeld werd een toegelichte beschouwing te mogen ontvangen van de trends in de ontwikkeling van de diverse gespecificeerde kosten van de tandheelkundige voorziening met een politieke beleidsbeoordeling ter onderbouwing van de beleidsconsequenties die hieruit voortvloeien. Wil de bewindsman deze gegevens en beschouwingen alsnog geven? Een belangrijke beleidswijziging is met de introductie van een nieuwe zelfstandige beroepsgroep thans voorgenomen. De consequenties daarvan dient men immers te kunnen overzien. Indien de nieuwe beroepsgroep eenmaal is geïntroduceerd, is het immers waarschijnlijk dat ook voor de direct aangrenzende gebieden zoals *implantaten en partiële prothesen activiteiten zullen volgen*. Maatschappelijk is zulks vrijwel niet tegen te houden. Wil de bewindsman hierop zijn visie geven en daarbij ook ingaan op de technische facetten?

6. In de memorie van antwoord wordt de vraag naar de toekomstige behoefte aan tandprothetici beantwoord met de opmerking dat die «thans niet valt te overzien». Bij de introductie van een nieuwe beroepsgroep mag toch van de regering op zijn minst enige kwantificering worden verwacht van de toekomstige ontwikkeling. Wil de bewindsman deze alsnog geven? In de beantwoording wordt ook gesproken van «afhankelijkheid van andere aspecten». Enige kwantitatieve en kwalitatieve beoordeling van deze andere aspecten wordt gaarne tegemoet gezien.

7. Welke zijn de juridische consequenties voor de overheid met de tandartsen met de ziektekostenverzekeraars en de ziekenfondsen bij de verlening van tandheelkundige hulp, daarin begrepen de tandprothese, bij de introductie van een nieuwe beroepsgroep waarvoor de verstrekking op andere of gelijksoortige wijze wordt geregeld? De tandheelkundige professie zal immers ongetwijfeld aanpassing van de gesloten overeenkomsten verlangen. De tandartsen zullen voortaan een andere selectie – namelijk de bijzonder moeilijke gevallen van prothesebehandeling – ter behandeling krijgen. Dit vereist een nieuwe danwel een aangepaste tariefstructuur en een nieuwe overeenkomst. Heeft de staatssecretaris hieromtrent een visie ontwikkeld en zo ja welke? Welke opvattingen bestaan hierover bij de Ziekenfondsraad, bij de verzekeraars, bij de tandartsen en bij de ziekenfondsen? Welke zijn de financiële consequenties?

8. Acht de bewindsman, nu het wetsontwerp in een verder gevorderd

stadium is, het niet gewenst dat het overleg tussen de betrokken beroepsgroepen dat werd afgebroken, thans weer wordt hervat? Welke stappen denkt hij te nemen en wanneer wil hij dat doen?

9. Aangezien de tandprotheticci werken op het gebied waar ter vermindering van onjuiste behandeling regelmatig contact met de beroepsgroep van de tandartsen wenselijk is, is het noodzakelijk enige regeling terzake van verwijzing en samenwerken te treffen. Wil de bewindsman op deze kwestie nauwkeurig ingaan? Dient deze regeling niet voor de inwerkingtreding van de Wet tot stand te komen? Wat is het oordeel hieromtrent van de Nationale Raad voor de Volksgezondheid?

10. Op de positie van de tandprotheticci bij de te verwachten verdere ontwikkeling van de werkzaamheden van deze groep bij de verdere ontwikkeling van de implantaten wordt in de brief van 21 december 1988 aan de Tweede Kamer (op stuk nr. 12) in het geheel niet ingegaan. Wil de bewindsman hierop thans wel ingaan?

11. Acht de bewindsman een regeling terzake in het kader van de Wet op de paramedische beroepen niet gewenst, gelet op de nauwe onderlinge afhankelijkheid van tandartsen, tandtechnici en tandprotheticci? Indien hij een dergelijke regeling niet gewenst acht of mogelijk acht wil hij dan uiteenzetten waarom? Aan welke eisen zullen de inrichtingen waarin de tandprotheticci werken moeten voldoen? Zal een en ander worden geregeld op basis van artikel 9 van de Wet op de paramedische beroepen of anderszins? Wat is het oordeel van de Nationale Raad voor de Volksgezondheid?

12. Acht de bewindsman overleg over opleiding en examenregelingen voor tandprotheticci met het ministerie van Onderwijs en Wetenschappen niet gewenst en zo neen, waarom niet? Zulks zeker gelet op het advies van de Adviescommissie opleiding tandarts dat pleit voor een herkenbare functionele afbakening van de onderscheiden tandheelkundige disciplines. Wil de bewindsman op dit advies nader ingaan in overleg met het departement van Onderwijs en Wetenschappen?

13. Wat is het oordeel van het Staatstoezicht op de Volksgezondheid op de mogelijkheid van een verantwoord toezicht in het licht van de tot nu toe voorziene regelingen terzake van de verschillende betrokken onderdelen van de wetgeving op de beroepsuitoefening, de betrokken medische hulpmiddelen en de vestiging en de kwaliteit van de inrichtingen waarin gewerkt wordt?

14. Waaruit kan worden geconcludeerd dat «een min of meer gelijkblijvende situatie van ongeveer 15 procent», waarover in de memorie van antwoord op bladzijde 7 wordt gesproken, inderdaad ongeveer gelijkblijvend zal zijn? Valt niet het tegendeel te verwachten? En welke maatregelen worden dan door de SNTI en het departement voorzien?

15. Wat is het oordeel van de Gezondheidsraad omtrent te verwachten werkzaamheden en uitbreiding van de werkzaamheden van de tandprotheticci en omtrent de kwaliteitscontrole op de protheses en de inrichtingen waarin gewerkt wordt?

16. Welke voorschriften voor beroepsaanduiding en regeling voor reclame zullen voor deze beroepsgroep gelden? Hoe zullen deze regelingen worden beoordeeld in relatie tot de andere beroepsgroepen in deze sector?

17. Bij de vroegtijdige herkenning van infectieziekten en tumoren kunnen de medische en paramedische beroepen werkzaam in de mondholte een belangrijke rol spelen. Welke maatregelen worden in het belang van de patiënt bij de beroepsopleiding en uitoefening van de tandprotheticci hieromtrent overwogen? Wat is het oordeel van de Gezondheidsraad hieromtrent?

Vertrouwende, dat op deze vragen tijdig voor de openbare beraadslaging zal worden geantwoord, acht de commissie het voorstel voldoende voorbereid.

De voorzitter van de commissie,
Ermen

De griffier van de commissie,
Van der Putten